

Život sv. Floriána

Patrón Hasičov sv. Florián. Človek a oheň, mesto a požiarňa ochrana, požiarňici a sv. Florián to sú spojenia, nad ktorými sa už po niekoľko generácií takmer nikto ani nezamysli. Patria k sebe, veď je naozaj ťažko predstaviť si živé a rodinné spoločenstvo obyvateľov mesta, ktorému by chýbali obetaví a odvážni ľudia, ochotní zanechať akúkoľvek dôležitú prácu alebo prerušiť odpočinok a spánok a bežať na pomoc, keď zaznie signál, že u niekoho horí.

Požiarňa zbrojnica vždy dodávala a dodáva sebavedomie občanov mesta v boji proti požiaru a podobne ako kostol aj ona bola a je svätyňou. Svätyňou tých, ktorí sú ochotní pre skutok lásky k blížnemu napomáhať pred požiarom a živelnými pohromami. A keď svätyňa, tak i ona ma svojho ochrancu a patróna sv. Floriána v uniforme rímskeho vojaka s putňou vody v ruke hasiaceho horiaci dom.

Prečo pravé sv. Florián je patrón požiarňikov?

Svätý Florián žil koncom 3. začiatkom 4. storočia po Kristovi. Bolo to za vlády rímskeho cisára Diokleciana. Narodil sa v Cetii, v dnešnom Zeilselmaure v Rakúsku neďaleko Linzu. Stal sa vojacom a neskôr dosiahol hodnosť plukovníka pohraničných rímskych légii. Posledné roky služby pôsobil v légii v meste Lauriakum, dnešné Lorch. Vtedy Rakúsko patrilo pod Rím.

Raz keď veliteľ rímskeho vojska obhliadol podunajské posádky, zistil že medzi vojakmi sa šíri kresťanstvo. Nahlásil to pohanskému cisárovi. Omrzený starobou a popudzovaný najvyšším veliteľom Galeriom, úhlavným nepriateľom kresťanstva, cisár Dioklecian vydal rozkaz vyhubiť kresťanstvo vo vojsku. Tento rozkaz mal vykonať jeho vladár Akvilin. Akvilin vydal rozkaz, aby všetci vojaci obetovali rímskym bohom. Plukovník Florián nebol ochotný nariadenie rešpektovať a preto bol zo služby prepustený. Neskôr bol vydaný rozkaz, že kto sa bude hlásiť ku kresťanstvu a nebude ochotný obetovať pohanským bohom, bude usmrtený.

Akvilin dal uväzniť 40 vojakov hlásiacich sa za kresťanov. Florián ich chcel povzbudiť a tak sa vybral za nimi. Cestou ho stretli cisárski vojaci a prezradili mu cieľ svojej výpravy: vypátrať, zajať a uväzniť kresťanov. Florián im povedal: Prečo idete tak ďaleko? Ja sám som kresťan. Chcel tak odvrátiť ďalšie pátranie po ostatných bratoch. Chytili ho a priviedli pred miestodržiteľa Akvilina. Tento sa priam zhrozil, keď sa dozvedel skutočnosť, že jeho bývalí dôstojníci je kresťan. Začal to s nim zo sľubmi ale i hrozbami. Florián smelo odpovedal: Ako vojak som ťa poslúchal a mienim poslúchať. Keď však ide o Krista, nerozkážeš mi! Najprv som Kristov, potom cisárov.

Draho za to zaplatil. Dvakrát bol strašne zbičovaný, kliešťami mu vytrhávali mäso z pliec, ale ani biče ani kliešte nemali silu zlomiť jeho vernosť, udusiť plamene jeho lásky ku Kristovi. Nakoniec mu priviazali na krk ťažký kameň a takto ho hodili do rieky Enns.

Plukovník Florián si najprv klákol a vrúcne sa začal modliť. Nikto z vojakov nemal silu mu ten kameň priviazať a hodiť ho do rieky. Nakoniec priskočil akýsi mladík a posotil ho do rieky. Rieka Enns ho pohltila. Potôčky krvi ako ohnivé plamene prerážali čistú vodu, kým neodovzdal svoju dušu svojmu najvyššiemu Kráľovi, Ježišovi Kristovi. Stalo sa to 4. mája roku 304, t.j. pred 1698 rokmi.

Po skončení obdobia prenasledovanie kresťanov na mieste hrobu sv. Floriána veriaci postavili kaplnku, neskôr kostol a kláštor. Tieto budovy sa nachádzajú v Rakúsku neďaleko mesta Linz.

Časť telesných pozostatkov sv. Floriána je uložená v chráme a druhá časť je v Ríme. Roku 1183 poľský kral' Kazimír spolu s krakovským biskupom Gedeonom vyžiadali od pápeža telesne pozostatky sv. Floriána ako záštitu proti Rusom. Ich žiadosti pápež vyhovel a pozostatky boli uložené v novo vystavanom chráme v Krakove. Odvtedy sa stal sv. Florián patrónom Poľská.

Sv. Florián sa uctieva ako patrón požiarnikov. Zobrazuje sa ako rímsky vojak s prilbou na hlave, v ľavej ruke so zástavou, v pravej s nádobou na vodu, ktorú zalieva oheň na horiacom dome.

Dobrovoľná požiarna ochrana SR verná tradíciám svojich otcov vyhlásila deň sv. Floriána 4.maj za Deň požiarnikov.

A tohto svätca si uctili aj hasiči nášho mesta dňa 8.5.2011 slávnostnou svätou omšou v rímskokatolíckom kostole za hojnej účasti svojich členou. Pri tejto príležitosti boli odovzdané aj čestne uznania naším členom za dlhoročnú vernosť.